

Det nye forsvarsforlig spiller hasard med vores sikkerhed

Kommentar
Lars Wismann

Lars Wismann, projektchef & direktør
cand. merc., ejendomsmægler & valuar

Åboulevard 1, st., 1635 København V, CVR: 28 31 27 17
e-mail: lw@wismann-as.dk, Mobil: 4088 1998
www.wismann-as.dk

Berlingske

Tiden

d. 30/01/2018

Danmarks sikkerhed bygger på vores medlemskab i NATO. Et flertal i Folketinget blev 28. januar enig om et nyt forsvarsforlig til ca. kr. 143 mia. over de næste seks år. Det er en stigning på kr. 12,8 mia. svarende til ca. ti pct., der kommer langsomt med 0,8 mia. kr. i hvert af årene 2018-2019 og stiger til 4,8 mia. kr. ekstra i 2023. Danmarks økonomiske bidrag bliver i 2023 på 1,3 pct. af BNP, hvilket er ca. 2/3 af det, der blev aftalt på NATO-topmødet i Wales i 2014 om en forsvarsudgift på to pct. om året af BNP. Som noget nyt skal ca. én pct. af forsvarets resurser bruges på at løse civile politiopgaver. Fattigere NATO-lande som Estland, Polen, Grækenland og Portugal betaler gerne deres to pct. af BNP. Forsvarets ca. 20.000 ansatte med deres viden og indsigt deltager klog af skade ikke i den offentlige forsvarsdebat. Det overlader så debatten til nogle få civile idealister, der i reglen ikke tages alvorligt.

Kritisk materielsituation

Det er en gammel visdom, at det ikke er udstyret, der løser opgaven, det er menneskene til at udføre opgaven. Forsvarets personel nævnes med nogle få indlysende almindeligheder på kun fem linjer i forligsteksten på side 13-14. Tusindvis af stillinger henstår ubesat. Kostbart udstyr

mangler personale både til vedligeholdelse og til at være operativt. Forsvarets ansatte vil helst ikke forflyttes med korte intervaller og slet ikke fra Jylland til København.

Forklaringen er, at forsvarets lønninger ikke matcher omkostningsniveauet i København. Det er især omkostningerne til en bolig, der er problemet. Forsvaret har solgt et meget stort antal af de billige boliger, som man tidligere rådede over i København.

Tanken har været, at forsvaret ikke skulle være et boligselskab. I stedet er forsvaret blevet en virksomhed med mange ubesatte stillinger. Oberst Ejgil Schiønning har fået ret, da han i august 2013 på Hærens Officersskole meddelte, at den nye officersstruktur risikerede at betyde, at den ledige stilling ikke fik den bedste mand til pladsen, men måske kun den bedste ansøger, måske ingen ansøger. Få dage efter den »kætterske tale« var oberst Schiønning fratrådt som chef for Hærens Officersskole. Flere værnepligtige mænd og længere værnepligtstid løser ikke de massive problemer, der er med personaleflugten og jobtilfredsheden hos forsvarets nøglepersonale.

Materielsituationen er kritisk. Der angives i forsvarsforliget ingen styrkemål for det materielle udstyr. NATO-aftalens betingelser, at vores økonomiske bidrag skal minimum 20 pct. anvendes til materielle nyanskaffelser. Det bliver ikke virkeligheden, hverken

for søværnet eller for hæren. Danmarks NATO-bidrag i årene før 2018 havde nyan-skaffelser nede omkring 11-12 pct. af budgettet. Derfor har forsvaret store materielle mangler.

Det bliver således tidligst i 2022-2023, at søværnets tre kampskibe/fregatter udrustes med et mindre/ukendt antal nye moderne langtrækkende luftmålsmissiler, SM2, og en evne til, at fregatternes nye flådehelikoptere fremover kan jage ubåde. Fregatternes nuværende missilbevæbning, Harpoon og Sea Sparrow, er stort set den samme, som den var for 30 år siden på F352 fregatten Peder Skram. Angribes hæren i årene frem til 2022-2023 af fjendtlige kampfly, kan soldaterne alene dukke nakken og råbe til fjenden, at han skal flyve den anden vej.

Det siger sig selv, at 27 F35, hvoraf de seks skal være fast stationeret i USA, ikke kan løse de samme opgaver som 68 F16 skulle løse, da de blev købt for ca. 30 år siden. Den ubekvemme virkelighed er, at udgiften til de nye 27 F35 kampfly dræner forsvarsmidlerne på bekostning af nyanskaffelser til søværnet og hæren.

Hasard med vores sikkerhed

Danmark vil mere med vores forsvar, end det er muligt med det bidrag på 2/3 af de to pct. af BNP, som vi frivilligt forpligtede os til på topmødet i Wales i 2014.

Ingen af forligspartierne har spurgt, hvorfor store lande som USA, Kina og Rusland i disse år øger deres forsvarsudgifter med 10-20 pct. om året. Vel at mærke fra et niveau, der ligger på mellem tre og fem pct. af BNP.

Der var engang, hvor forsvarsviljen i Danmark var nærværende. Der var en tid, hvor befolkningen var enige om, at vi aldrig mere skulle se en 9. april. Fra Danmark gik med i NATO i 1949 til 1953, firedoblede vi vores forsvarsudgifter. Det blev bl.a. finansieret ved udskrivning af særlige værneskat-ter. Befolkningen betalte med glæde.

Langt op i 1960'erne indkaldte man hvert år 25.000 værnepligtige mænd, der nøjedes med en ussel betaling - få kroner om dagen i lommepenge. Søværnet rådede over mere end 70 kampskibe, hæren over 200 tunge kampvogne, artilleri, vi havde et jordbaseret luftforsvar af København og andre byer, vi havde over 100 operative kampfly.

Tiden gik og hukommelsen om besættel-setidens trængsler forsvandt år efter år. Det vedtagne forsvarsforlig bliver et hasardspil med vores sikkerhed og tryghed som indsats.

Lars Wismann er projektchef, direktør, cand. merc., ejendomsmægler, valuar, rundviser på F352 Fregatten Peder Skram og Sergent SØ i årene 1977-1979.

“

Der var engang, hvor forsvarsviljen i Danmark var nærværende. Der var en tid, hvor befolkningen var enige om, at vi aldrig mere skulle se en 9. april.